

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21T/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623010126
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2024:5623010126.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom JUDr. Danielom Marciánom na hlavnom pojednávaní 10. 9. 2024 na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, takto

rozhodol:

Obžalovaní

A. B. C. D. E. F., nar. X. XX. XXXX v G., trvale bytom G. H. XXX/XX, I. J., a

K. J. F. H. L. M., nar. XX. X. XXXX v K., trvale bytom N. XXX/XX, H. K.,

uznávajú sa za vinných, že

dňa 19. 11. 2021, v čase o 18.35 hod., na verejnom priestranstve pred OD Tesco, na ul. E. G. XXXX/X, H. K., po predchádzajúcej slovnej konfrontácii, napadli O. P. tak, že K. J. ho najprv udrel päšťou do ľavej časti tváre, pričom O. P. spadli na zem dioptrické okuliare zn. Quicksilver a rozbili sa, načo K. J. odchádzal smerom k hlavnému vchodu do OD Tesco, ale po chvíli sa vrátil, znovu ho udrel do hlavy a snažil sa o ďalšie údery na hlavu, pričom O. P. sa začal brániť, uhýbal sa mu a nakoniec ho od seba odstrčil, ale to už na neho šiel A. B., ktorý sa O. P. tiež snažil udrieť, pričom O. P. spadol na zem, kde sa mu podarilo A. B. prevrátiť, priklakol ho a povedal mu, aby sa ukludnili, ale v tom k O. P. pribehol K. J., a kopol ho do hlavy, pričom konaním obvinených utrpel O. P. pohmoždenie mäkkých častí za ľavým uchom, pohmoždenie mäkkých častí okolo ľavého oka, pohmoždenie mäkkých častí okolo pravého oka, povrchovú odreninu na pravej strane tváre a povrchové odreniny na oboch kolenách, ktoré si vyžiadali následné lekárske ošetrenie s dobou obmedzenia obvyklého spôsobu života do 7 dní a rozbitím okuliarov mu bola spôsobená škoda vo výške 200 eur,

t e d a

spoločným konaním sa dopustili fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom, výtržnosti tým, že napadli iného

č í m s p á c h a l i

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a
o d s u d z u j ú :

obžalovaný A. B.

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 220 (dvestodvadsať) hodín.

Obžalovaný K. J.

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 280 (dvestoosemdesiat) hodín.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obvinenému K. J. u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenému - O. P., nar. X. X. XXXX, bytom J. XXXX/XX, H. N. škodu vo výške 200 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal 17. 3. 2023 na Okresný súd Liptovský Mikuláš obžalobu na A. B. a K. J. stíhaných pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní 5. 9. 2024 po príslušnom poučení vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

Následne obžalovaný A. B. pri postupe podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku na všetky položené otázky samosudcu uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, teda na otázky, či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, či bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za tento trestný čin kladený mu za vinu a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako uvedený trestný čin, odpovedal : „ á n o “.

Prokurátorka na hlavnom pojednávaní navrhla prijať toto vyhlásenie obžalovaného A. B. o vine.

Súd potom v uznesení podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného A. B. o vine prijíma, a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný A. B. priznal spáchanie skutku sa nevykoná, pričom vykoná v súvislosti s týmto obžalovaným len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Vyhláseniu obžalovaného A. B. o vine totiž pritom nasvedčovali aj ďalšie dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní, a to najmä výpovede svedka - poškodeného O. P. zo 4. 3. 2022 a z 13. 1. 2022, a čiastočne aj výpoveď svedka I. K. z prípravného konania zo 4. 3. 2022, výpoveď svedka A. Q. z prípravného konania z 21. 3. 2022, zápisnice o rekognícii osoby z 13. 1. 2022 (aj s prílohami), ako aj zápisnice o konfrontácii medzi obvineným A. B. a svedkom - poškodeným O. P. a svedkom I. K. v prípravnom konaní z 29. 12. 2022, a tiež kamerový záznam vyhotovený pred OD TESCO z 19. 11. 2021 (č.l. 76 spisu), v spojení so stanoviskom Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, k tomuto záznamu z 22. 6. 2022.

Obžalovaný A. B. síce v prípravnom konaní popieral vinu (viď zápisnica o výsluchu obvineného A. B. z 23. 2. 2022), avšak vzhľadom na to, že A. B. popieral vinu ešte v čase než nadobudla účinnosť novela Trestného poriadku účinná od 15. 3. 2024 (ktorá na záver § 257 ods. 7 Trestného poriadku pripojila podmienku, že súd neprijme vyhlásenie o vine, ak obžalovaný v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku a zmenu svojho postoja v konaní pred súdom dostatočne neodôvodnil), teda v čase, keď nemohol vedieť, že v budúcnosti bude účinná takáto procesná norma, ktorá pritom nemá len dopad na postup súdu na hlavnom pojednávaní (len na odpadnutie vykonávania dokazovania vo vzťahu k vine obžalovaného), ale má aj reálny dopad na práva obžalovaného, keďže v zmysle § 39 ods. 5 Trestného zákona (účinného od 6. 8. 2024) v prípade vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní môže súd uložiť trest odňatia slobody obžalovanému až o 1/3 pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Vzhľadom na uvedené nakoniec nebolo ani nevyhnutné vyjadrenie od obžalovaného A. B. smerujúce

k vysvetleniu zmeny jeho postoja k vine, teda prečo v porovnaní v prípravnom konaní, kde pôvodne popieral vinu a v konaní pred súdom urobil vyhlásenie o vine.

Vzhľadom na to, že obžalovaný K. J. na hlavnom pojednávaní 5. 9. 2024 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, teda že je nevinný zo skutku kladenému mu za vinu v obžalobe, bolo tak vo vzťahu k tomuto obžalovanému vykonané dokazovanie v plnom rozsahu, teda ako čo do viny, tak aj čo do trestu a v jeho prípade navyše, aj čo do náhrady škody, teda v súvislosti s výrokom o náhrade škody.

Súd vo vzťahu k vine obžalovaného K. J. na hlavnom pojednávaní pritom vykonal nasledovné dokazovanie.

Obžalovaný K. J. sa na pojednávaní k skutku uvedenému v obžalobe nepriznal. Na hlavnom pojednávaní potom odoprel vypovedať, pričom z jeho výpovede z prípravného konania z 23. 2. 2022 (prečítanej podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku na návrh prokurátora) vyplynulo, že K. J. vypovedal, že predmetného skutku sa nedopustil, určite ho nespáchal on, bol tam síce v tom čase, keď sa strhla bitka, ale on sa určite nebil, len sa prizeral. Bolo tam viacero osôb, niečo sa zomlelo pri stánku s kebabom, potom nastala tá bitka, pričom Rómovia bili jedného „bieleho“, pričom Rómovia boli v presile. Pokiaľ vie, bili sa dvaja Rómovia a ostatní, ako aj obžalovaní sa len prizerali. Obvinený K. J. pritom nevedel uviesť mená tých, ktorí sa bili. Útočníkov nepoznal, počul len, že jeden z nich by sa mal volať D. B.. Na poškodeného O. P. si obvinený nepamätal, pamätal si len, že ten poškodený mal okuliare a bol vysokej postavy. Tiež obvinený nepoznal osoby, s ktorými mal byť poškodený v ten deň na mieste činu. Uviedol tiež, že nepozná ani spoluobvineného A. B..

Z výpovede spoluobžalovaného A. B. na hlavnom pojednávaní (vykonanej podľa § 258 ods. 1 Trestného poriadku) súd zistil, že tento obžalovaný si pamätá len to, že hodil poškodeného P. na zem a ten ho potom pridrжал pri zemi a povedal obžalovanému, aby sa ukludnil. A. B. sa potom spamätal a odišiel si kúpiť víno do Tesca a potom išiel domov k deťom. Obžalovaný A. B. nevedel uviesť, kto všetko bol prítomný pri tomto konflikte, ani koľko tam bolo osôb. Vie, že tam boli nejakí ľudia, ktorí to videli, ale nevedel ani uviesť, či tam bol spoluobžalovaný K. J.. A. B. uviedol, že mal oblečené čierne veci na sebe. Taktiež nevedel uviesť, čo nasledovalo po tom ako ho pustil poškodený P., teda ešte predtým, než odišiel nakupovať do Tesca. Spoluobžalovaného K. J. pozná z videnia, vídajú sa obvykle niekde v meste. Obžalovaný A. B. si už nevedel spomenúť, prečo ho poškodený P. držal, ale následne dodal, že asi to bolo preto, že ho predtým hodil na zem.

Z (podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítaných) zápisníc o výpovediach svedka - poškodeného O. P. zo 4. 3. 2022 a z 13. 1. 2022 vyplynulo, že na presný deň si už nespomína, ale bolo to niekedy v mesiaci november v roku 2021, kedy v čase okolo 19.00 hod. šiel spolu s kamarátmi A. Q. a I. K. k obchodnému domu Tesco v Liptovskom Mikuláši, kde prišli autom. Po príchode na miesto všetci traja vystúpili s tým, že si išli kúpiť do stánku kebab. Ako tam prišli, postavili sa do radu. Pred nimi boli možno traja ľudia. V priebehu toho ako čakali, tak asi 10 metrov od nich stála jedna skupinka asi 5 až 6 Rómov. Potom jeden z nich prišiel k poškodenému a jeho dvom kamarátom, pričom si od nich pýtal 2 eurá. Oni mu povedali, že nemajú. Potom tento odišiel ku svojej skupinke a javil sa ako pod vplyvom návykovej látky, avšak nie alkoholu. Späťne uviedol, že išlo o A. B., ktorý mal na sebe čiernu mikinu a kapucňu. Poškodený ho poznal z videnia aj predtým, nakoľko tam často postával a nie raz už pýtal peniaze. Po chvíli k nim prišiel ďalší z tej skupiny, ktorý mal na sebe bielu mikinu, a ktorý ako sa neskôr svedok - poškodený dozvedel, išlo o obžalovaného K. J., ktorý keď k nim prišiel, tak im povedal, že im obsadili miesto v rade. Poškodený s kamarátmi mu na to povedali, že v rade nestáli a boli vzdialení a povedali mu, nech sa postaví za nich. K. J. potom začal po nich vykrikovať, že nech idú „do piči“, že či vieme, kto on je a podobne. Začal byť agresívny a tiež sa svedkovi - poškodenému zdalo, že je pod vplyvom nejakých omamných látok. Potom K. J. povedal poškodenému, aby šiel za ním, že sa s ním chce porozprávať. Poškodený teda išiel za ním a s ním šiel aj kamarát A. Q.. I. K. sa tiež trochu pohol za nimi, ale bol od nich viac vzdialený. Šli smerom k hlavnému vchodu do OD TESCO, pričom sa za nimi pohla aj tá skupina Rómov. V podstate boli dookola nich. Obžalovaný J. začal na nich kričať, pričom sa im vyhrážal, a keď poškodený otočil tvár ku kamarátovi A. Q. a spýtal sa ho, či ho bude istiť, tak to nestihol dopovedať a dostal ranu päťou na ľavú stranu tváre, ktorú mu vrazil K. J.. Potom ako sa smerom k nemu poškodený otočil, videl ako ho chce znovu udrieť, ale už ho netrafil a poškodený ho odstrčil. Následne na neho vybehol ďalší obžalovaný - A. B., ktorý sa ho tiež snažil udrieť, ale poškodenému sa podarilo ho nejak

zhodiť na zem, pričom ho priklákol kolenom a povedal mu nech sa ukludnia. Zozadu poškodeného tiež napádali asi nejakí ďalší Rómovia, ale tých nevedel identifikovať. Bola to taká mela. A ešte ako bol poškodený zohnutý nad A. B., dostal od K. J. úder kopom rovno do hlavy, po ktorom ostal otrasený. Poškodenému sa však podarilo nejak postaviť na nohy a potom to už nejako skončilo. K. J. na záver stihol ešte opľuť A. Q.. Potom celá skupinka odišla smerom na Hlboké. Keď bolo po všetkom, poškodený si zo zeme pozbieral úlomky svojich dioptrických okuliarov, o ktoré prišiel hneď po prvej rane od K. J.. Tieto okuliare boli značky Quicksilver, a kupoval ich pred cca. 6 rokmi, pričom boli vtedy v hodnote minimálne 300 eur, avšak poškodený sa stotožnil s odborným vyjadrením, kde škoda poškodená vyčíslením na sumu 200 eur v súčasnosti, ktorú výšku náhrady škody si uplatnil v trestnom konaní. Poškodený ešte v ten večer absolvoval lekárske ošetrenie, pričom utrpel veľké modriny s opuchom na oboch očiach a vzadu na zátylku mal tiež opuch s modrinou a vedľa ľavého kútika mal odreninu, bolela ho celá tvár a tiež vzadu hlava. Bol na kontrole o niekoľko dní, pričom vtedy už bolo všetko v poriadku.

Z (podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 240 ods. 3 Trestného poriadku prečítanej) zápisnice o výpovedi svedka I. K. z prípravného konania zo 4. 3. 2022 vyplynulo, že na presný dátum si už nespomína, ale mohlo to byť okolo 19. - tej hodiny, kedy na svojom motorovom vozidle prišiel ku OD TESCO spolu s kamarátmi, a to A. Q. a O. P., a potom ako zaparkoval auto a všetci z neho vystúpili, šli smerom ku stánku s kebabom, ktorý sa nachádza bližšie ku OD RGB LIPTOV, kde sa postavili do radu a vedľa stála skupina Rómov, ktorých mohlo byť tak asi päť, šesť. Ako takto stáli, tak asi dvaja alebo traja Rómovia prišli za O. P., nakoľko ten bol pri nich najbližšie, za ním stál A. Q. a potom svedok. O niečom sa mali rozprávať, pričom tá skupina im tvrdila niečo v tom zmysle, že im obsadili miesto v rade. O. im na to niečo povedal a to normálne a kľudne. Skôr oni boli voči nemu agresívni a vyskakovali do neho. Jeden z nich mal bielu mikinu, ten O. povedal, nech ide za ním. Svedok dodal, že sa už na všetky okolnosti nepamätá, ale boli tam nejaké nadávky zo strany tej skupiny na adresu O. P.. O. P. sa potom s A. Q. vybrali za tým v bielej mikine smerom ku druhému stánku s kebabom smerom na vchod do OD TESCO a ostatní z tej skupiny šli za nimi. Potom medzi týmito dvoma stánkami sa zastavili a ten v bielej mikine zaútočil na O. P., a to tým spôsobom, že ho chcel kopnúť, ale či ho trafil, svedok nevedel uviesť. Dal mu aj päšťou a O. spadli okuliare. Potom sa do potýčky zapojili aj ostatní Rómovia. Jedného z nich O. P. odstrčil a nejak dostal na zem, kde ho však napádali a kopali do neho ostatní. Celé to netrvalo nejak dlho a zrazu tá bitka prestala. Pričom tá skupina od nich utiekla smerom na Hlboké. Do bitky sa zapájali hlavne ten v bielej mikine, ktorý bol nižšej postavy od toho v tmavej mikine. Títo dvaja boli takí hlavné dvaja agresori. Ale pridali sa k nim potom aj ďalší, potom počas toho ako bol O. P. na zemi. Svedok potom pomohol O. P. pozbierať okuliare a odviezol ho za jeho otcom a potom šiel na ošetrenie do nemocnice. O. mal napuchnutú tvár v oblasti oboch očníc a tiež trochu krvi, asi z tých okuliarov, ako mu ich rozbili na tvári. Svedok stál počas incidentu od miesta konfliktu asi 3 až 4 metre. Iné osoby než svojich kamarátov počas potýčky nepoznal. Samotný svedok sa do bitky nezapojil, pretože nechcel, aby dostal ešte viac ako O. P.. Svedok ani jeho kamaráti neboli pod vplyvom alkoholu ani iných omamných látok, avšak pokiaľ ide o skupinku Rómov, k tomu sa svedok nevedel vyjadriť, ale boli agresívni. Jeden z útočníkov mal takú briadku, avšak už nevedel uviesť, že či ten v bielej alebo čiernej mikine, to už si nepamätal. Svedok I. K. po predložení fotoalbumu uviedol vo vzťahu k niektorým osobám, že sa mu zdajú povedomé.

Z (podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 240 ods. 3 Trestného poriadku prečítanej) zápisnice o výpovedi svedka A. Q. z prípravného konania z 21. 3. 2022 vyplynulo, že na presný dátum si už nespomína, ale bol s kamarátmi, a to O. P. a I. K., keď prišli pred obchodný dom Tesco v Liptovskom Mikuláši a išli do stánku s kebabom. Postavili sa do radu a čakali. Potom k nim prišli dvaja Rómovia, pričom boli agresívni a vraveli im, že im obsadili miesto v rade. Na to im oni odpovedali, že ak stoja v rade, tak nech stoja v rade, a nie niekde bokom. Nakoľko, keď sa oni postavili do radu, tak oni stáli úplne bokom a neboli v rade. Svedok ich nepoznal. Oni sa rozprávali s O. P. a svedok sa rozhovoru nezúčastnil. Spomínal si, že mu aj nadávali. Potom povedali O. P., aby išiel nabok si to s nimi vysvetliť. On aj šiel, pričom aj svedok sa otočil z radu a šiel za nimi. Prešli asi 10 metrov, pričom svedok uvidel ako vtedy jeden z nich, v bielej mikine sa z ničoho nič zahnal päšťou na O. P., pričom tento sa nejako uhol, resp. to vykryl a vtedy sa otočil poškodený k svedkovi a opýtal sa ho, či ho bude kryť. Ale vtedy dostal ďalšiu ranu päšťou od toho v bielom, ktorý už trafil O. P. do oblasti hlavy. Potom sa do potýčky zapojili asi ďalší dvaja, alebo traja Rómovia, avšak agresori boli hlavne dvaja, a to ten v bielej mikine a jeden v tmavej mikine. Keď sa strhla táto mela, tak sa svedok snažil od O. P. jedného z nich odtrhnúť, ktorý bol oblečený v tmavom, teda toho druhého hlavného agresora. Svedok držal toho jedného, ktorý mu stále hovoril, aby ho pustil. Ale on mu na to hovoril, aby sa ukludnili. Potom ako svedok videl, že O. P. je na zemi, a tam držal jedného z nich, tak vtedy pustil svedok toho, ktorého držal, s tým, že mu ide pomôcť,

ale ako toho jedného pustil, tak tento hneď prišiel ku O. P. a kopol ho rovno do hlavy. Svedok už nevedel s odstupom času uviesť, ktorého R. držal O. P. na zemi. Svedok znova odtiahol toho istého preč, a v tom momente sa aj O. P. postavil zo zeme. Potom prišiel ďalší Róm, ktorý nebol agresívny a zobral si toho, ktorého držal svedok. Tento ho však stihol ešte opluť. Potom sa všetko skončilo a všetci odišli smerom na Hlboké. Svedok si nevšimol, že by O. P. niektorého z nich udrel a ani svedok nikoho z nich neudrel, len sa snažil ich oddeliť od O. P.. O. P. mal v dôsledku bitky opuchnutú celú tvár a na oboch očiach mal monokle, rozbili mu tiež okuliare, ktoré si potom pozbieral zo zeme a potom šiel na vyšetrenie a následne na políciu, kde podal trestné oznámenie. Svedok pri pokuse, aby si prezrel fotoalbumy a označil osoby zúčastnené na bitke uviedol, že nechce žiadnu z vyobrazených osôb obviňovať, a teda neoznačil žiadnu konkrétnu osobu.

Z (podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 240 ods. 3 Trestného poriadku prečítanej) zápisnice o výpovedi svedka D. K. z prípravného konania z 29. 12. 2022 vyplynulo, že tento svedok uviedol v prípravnom konaní, že obvinených A. B. a K. J. nepozná, a že k predmetu výsluchu nevie uviesť nič. Po prehratí kamerového záznamu z 19. 11. 2021 spreď OD TESCO v Liptovskom Mikuláši v čase od 18.35 hod., ktorý zachytáva priebeh skutku svedok uviedol, že na ňom nespoznáva žiadne osoby, a že na tomto zázname sa on nenachádza, ani nebol prítomný počas tohto skutku ako svedok.

Z (podľa § 269 Trestného poriadku prečítanej) zápisnice o rekognícii osoby z 13. 1. 2022 (na č. I. 35 - 36 spisu) súd zistil, že svedok - poškodený O. P. uvedeného dňa po predložení mu fotoalbumu 1A so 6 kusmi fotografií po prezretí jednoznačne uviedol, že osoba, ktorá ho fyzicky napadla je vyobrazená na fotografii č. 3, následne mu bol predložený fotoalbum 1B so 6 kusmi fotografií, po ktorého prezretí svedok - poškodený jednoznačne uviedol, že osoba, ktorá ho fyzicky napadla je vyobrazená na fotografii č. 2. Z príslušnej fotodokumentácie v týchto dvoch albumoch vyplynulo, že v obidvoch prípadoch išlo o osobu obžalovaného A. B.. Z rovnako prečítanej zápisnice o rekognícii osoby z 13. 1. 2022 (č. I. 37 - 38 spisu) vyplynulo, že svedok - poškodený O. P. po predložení mu fotoalbumu 2A so 6 kusmi fotografií po prezretí jednoznačne uviedol, že osoba, ktorá ho fyzicky napadla je vyobrazená na fotografii č. 3, a po následnom predložení mu fotoalbumu 2B so 6 kusmi fotografií, po prezretí jednoznačne uviedol, že osoba, ktorá ho fyzicky napadla je vyobrazená na fotografii č. 5. Podľa priloženej fotodokumentácie išlo v obidvoch prípadoch o obžalovaného K. J..

Z (podľa § 269 Trestného poriadku prečítanej) zápisnice o konfrontácii z 29. 12. 2022 (č.l. 116 spisu) vyplynulo, že uvedeného dňa svedok - poškodený O. P. bol konfrontovaný s obžalovaným A. B., v rámci ktorej poškodený P. uviedol, že obžalovaného A. B. pozná. Jedná sa o osobu, ktorú prvýkrát videl pred OD TESCO v Liptovskom Mikuláši vtedy, keď sa odohral ten konflikt. Je to tá osoba, ktorá mala na sebe oblečenú čiernu mikinu, teda jeden z tých dvoch útočníkov, ktorý sa pripojil k tomu v bielej mikine a napadol ho odzadu. Teraz ale vypadá trochu inak, pretože oproti času spáchania skutku mal oholenú bradu. Keď opoznával páchatela podľa fotografií, tak si bol na 100 % istý, že je to on, lebo tam mal aj tú bradu, ale teraz postupom času ten pán, bez tej brady, ktorý tam sedel je podľa neho útočník tak na 75 až 80 %. Obžalovaný A. B. pri tejto konfrontácii na otázku, či pozná poškodeného O. P. uviedol, že ho nepozná, že ho vidí prvýkrát. Na čo reagoval poškodený tak, že to nie je pravda, že sa stretli už vtedy, v ten deň toho konfliktu. Na čo obžalovaný A. B. uviedol, že to nie je pravda, že on tam ani nebol pri tom Tesco pri tej bitke, ani ju nevidel. Akurát šiel do Tesca kúpiť mlieko. Následne uviedol tento obžalovaný, že v ten deň mali policajti zobrať jedného Róma v bielej mikine, na čo mu poškodený uviedol, že to nie je pravda, lebo on identifikoval páchatela až neskôr na oddelení, takže páchatela v bielej mikine nikto nemohol zobrať, preto obžalovaný klame. Na čo obžalovaný už nereagoval, pričom nevedel ani na otázku vypočúvajúceho uviesť meno toho R., ktorého mali policajti v bielej mikine odvieť. Z rovnako prečítanej zápisnice o konfrontácii z 29. 12. 2022 (č.l. 117 spisu) medzi obžalovaným A. B. a svedkom I. K. súd zistil, že obžalovaný A. B. na adresu prítomného svedka povedal, že ho nepozná a že ho vidí prvýkrát. Svedok sa k osobe obvineného A. B. nevedel presne vyjadriť, pričom uviedol, že to je už dlhá doba. A na otázku, kto bol ku páchatelom bližšie, či pán Q. alebo on, svedok uviedol, že pán Q..

Z (podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku oboznámeného) kamerového záznamu z č. I. 76 prostredníctvom príslušného technického zariadenia v spojení s (podľa § 269 Trestného poriadku prečítaným) listinným dôkazom - odborným stanoviskom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz z 21. 6. 2022 vyplynulo, že na tomto kamerovom zázname nie sú zaznamenané relevantné osoby. Antropologicko-somatoskopickou metódou za účelom individuálnej identifikácie detaily hlavy a tváre zaznamenaných relevantných osôb

sú pre individuálnu identifikáciu nedostačujúce. Na kamerovom zázname inak vidno len aktivitu osôb zúčastnených pri bitke, rozoznať možno útočiacu osobu v bielej mikine, ako aj útočiacu osobu v čiernej mikine.

Po vykonaní týchto dôkazov týkajúcich sa viny obžalovaného K. J. súd dospel k záveru, že obžalovaného K. J. usvedčuje zo spáchania stíhaného skutku predovšetkým výpoveď svedka - poškodeného O. P. z prípravného konania, a to aj v spojení s výsledkami rekognície za účasti tohto svedka - poškodeného prostredníctvom predložených fotografií, z ktorých tento jednoznačne identifikoval obidvoch obžalovaných, teda vrátane K. J.. Treba povedať, že vo vzťahu k vine obžalovaného K. J. zo spáchania stíhaného skutku nie je žiadny ďalší priamy dôkaz (okrem uvedených výpovedí svedka - poškodeného v spojení s výsledkami rekognície), pričom špecificky k skutkovej otázke, či skutok spáchal K. J. nie je možné podporne použiť ani žiaden z ostatných vykonaných dôkazov, nakoľko tieto len preukazujú spáchanie skutku, nie však aj identitu osôb, ktoré tento skutok spáchali, teda vrátane identity obžalovaného K. J.. Hodnotiac tieto dve skupiny dôkazov, ktoré proti sebe stáli, teda výpovede svedka - poškodeného v spojení s výsledkami rekognície, ktoré dôkazy usvedčovali obžalovaného K. J. zo spáchania stíhaného skutku na jednej strane, a na druhej strane odporujúcou výpoveďou obžalovaného K. J., ktorý popieral účasť na stíhanom skutku, a ktorý priznával len že bol svedkom tejto bitky, bez toho, aby sa jej aktívne zúčastnil, súd hodnotiac dôveryhodnosť týchto dvoch protichodných dôkazov dospel k záveru o väčšej dôveryhodnosti výpovede svedka - poškodeného v spojitosti s výsledkami rekognície (na rozdiel od výpovede obžalovaného), a to preto, že svedok - poškodený je v zásadne inej pozícii ako obžalovaný, ktorý legálne môže klamať, kdežto svedok - poškodený vypovedá pod hrozbou trestného stíhania za krivú výpoveď, navyše súd nezistil na strane svedka - poškodeného žiadnu motiváciu, prečo by mal obviňiť práve K. J.. Naopak, na strane obžalovaného K. J. bolo pritom možné uvažovať o motíve vyhnúť sa odsúdeniu, resp. trestu, a teda túto výpoveď súd považoval za účelovú. Hodnovernosť výpovede u obžalovaného K. J. znižuje aj okolnosť, že tento (sa na rozdiel od obžalovaného A. B.) dokonca poprel aj pravosť videa zachytávajúceho nepochybne priebeh skutku. Tiež bola jeho hodnovernosť znížená tým, že na rozdiel od výpovede spoluobžalovaného A. F. poprel, že by sa predtým niekedy hoci len z videnia poznali. Ako už súd uviedol, za nepriame dôkazy, resp. dôkazy ohľadne spáchania skutku ako takého (bez identifikácie útočníkov) mal však súd aj výpovede svedkov K. a Q., a nakoniec aj výpoveď obžalovaného A. B., vrátane kamerového záznamu a odborného stanoviska ku škode.

Na základe takto vykonaného dokazovania a jeho vyššie uvedeného vyhodnotenia, súd mal za to, že obžalovaný K. J. sa dopustil skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. B., ako aj obžalovaný K. J. zisteným skutkom naplnili všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Súd pritom u ani jedného z nich nezistil žiadnu okolnosť vylučujúcu protiprávnosť činu.

Subjektom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek, teda ide o všeobecný subjekt, ktorého charakteristiku obidvaja obžalovaný spĺňajú, pričom súd u žiadneho z nich nezistil žiadnu okolnosť vylučujúcu ich trestnú zodpovednosť.

Z hľadiska objektívnej stránky trestného činu sa ho každý z obžalovaných dopustil konaním spočívajúcim v tom, že sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom a verejne sa dopustili výtržnosti tým, že napadli iného, a to spoločným konaním, pričom toto konanie malo za následok porušenie záujmu spoločnosti na ochrane verejného poriadku, pričom medzi týmto konaním a následkom bola daná príčinná súvislosť.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku tohto trestného činu, tak každý z obžalovaných sa ho dopustil formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, ktorá skutočnosť vyplynula zo spôsobu vedenia útoku, keď z toho, že K. J. viedol útok údermi päťou a kopaním do hlavy poškodeného, bolo možné vyvodiť, že obžalovaný nielen vedel, že takýmto svojim konaním môže porušiť verejný poriadok, ale musel aj chcieť spôsobiť takýto následok, pretože iba uzrokovanie s takýmto následkom nie je možné z takéhoto spôsobu vedenia útoku vyvodiť. Obdobne platí odôvodnenie skutkového záveru o priamom úmysle aj u obžalovaného A. B., ktorý i keď iným spôsobom obdobne fyzicky napadol poškodeného. Pokiaľ ide o motív, tak za tento ustálil súd ako negatívny, resp. až nenávistný vzťah u každého z obžalovaných vo vzťahu k poškodenému O. P..

Objektom tohto trestného činu je záujem spoločnosti na ochrane verejného poriadku, a to aj pred fyzickými útokmi, ktoré nedosahujú úroveň ublíženia na zdraví podľa § 124 ods. 2 Trestného zákona, teda ktorých následkom je objektívne lekárske vyšetrenie, resp. ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého iba na krátky čas (menej ako 7 dní) bol sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Konaním každého z obžalovaných došlo k nepochybnému zásahu do tohto chráneného záujmu.

Pri prečine výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je trestná sadzba (trestu odňatia slobody) stanovená v rozsahu až do troch rokov.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného A. B. súd zistil, že tento v ňom má uvedených šesť záznamov, z ktorých prvý záznam predstavuje podmienené zastavenie trestného stíhania Okresnou prokuratúrou Liptovský Mikuláš s fikciou osvedčenia, a druhý a tretí záznam podmienené odsúdenia tunajším súdom s fikciami, že sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený (ide o odsúdenie rozsudkom z 25. 10. 2012, sp. zn. : 2T/145/2012 a odsúdenie trestným rozkazom z 21. 7. 2014, sp. zn. : 0T/47/2014). Ako ďalší v poradí, teda štvrtý záznam predstavuje odsúdenie rozsudkom z 13. 6. 2018, sp. zn. : 3T/62/2018 právoplatný 13. 6. 2018, a to pre trestné činy podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, kedy bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov so skúšobnou dobou na 2 roky do 13. 6. 2020 a s probačným dohľadom, za uloženie obmedzenia zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosti strieť nad sebou kontrolu probačného a mediačného úradníka, ktorý trest mu bol následne nariadený 4. 3. 2019, a z ktorého bol potom podmienenčne prepustený s probačným dohľadom 11. 1. 2021 Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. : 1Pp/208/2020 so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov za súčasného obmedzenia požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosťou zamestnať sa alebo sa aspoň preukázateľne uchádzať o zamestnanie, ktorý výkon zvyšku trestu mu bol nariadený 26. 5. 2022 v trvaní 6 mesiacov a 30 dní, a ktorý trest nakoniec vykonal 24. 3. 2023. Ďalej, ako piaty záznam mal v odpise z RT A. B. odsúdenie trestným rozkazom tunajšieho súdu z 23. 2. 2022, sp. zn. : 2T/75/2021, právoplatným 9. 3. 2022, a to pre prečin podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona s trestom odňatia slobody nepodmienenčne na 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s tým, že vykonal tento trest 22. 8. 2022. Ako posledný, šiesty záznam mal uvedený odsúdenie trestným rozkazom z 12. 8. 2022 tunajším súdom sp. zn. : 3T/72/2022, právoplatným 6. 9. 2022, pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kedy bol odsúdený na nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s tým, že trest vykonal 24. 7. 2023.

Z vykonaného dokazovania obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. : 2T/75/2021, a osobitne obsahom trestného rozkazu z 23. 2. 2022, z č. I. 61 uvedeného spisu, súd zistil, že v danom prípade ide o odsúdenie pre trestný čin, vo vzťahu ktorému zanikla trestnosť činu, pretože výška škody bola pod 700 eur, čím tak trestnosť pôvodného trestného činu zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona v zmysle novely Trestného zákona účinnej od 6. 8. 2024 dodatočne zanikla.

Z trestného rozkazu tunajšieho súdu sp. zn. : 3T/72/2022 z 12. 8. 2022 zase vyplynulo, že išlo odsúdenie pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kedy bol tento obžalovaný odsúdený za to, že v určenej lehote nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody vo veci, pre ktorý mu zanikla trestnosť (od 6. 8. 2024), z veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/75/2021, hoci formálne trestnosť činu marenia výkonu úradného rozhodnutia vo veci vedenej pod sp. zn. : 3T/72/2022 nezanikla, pretože v tom čase úradné rozhodnutie, ktoré malo byť nenastúpením a takto bolo marené, malo účinky, a teda na trestný čin v súvislosti s ním spáchaným, nebolo možné nazerať ako na čin, pri ktorom vznikla trestnosť (v tomto smere viď aj bod 11. zápisnice z Ministerstva spravodlivosti SR z 12. 8. 2024 zo stretnutia realizovaného v súvislosti so zánikom trestnosti podľa nového zákona č. 40/2024.)

Pri úvahách súdu o výmere a druhu trestu u obžalovaného A. B. súd dospel k záveru o tom, že vzhľadom na to, že stíhaný skutok v tejto veci z 19. 11. 2021 spáchal tento obžalovaný v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom Okresným súdom Trenčín sp. zn. : 1Pp/208/2020, nebolo tak podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona možné tomuto obžalovanému uložiť podmienený trest odňatia slobody, avšak uvedené ust. § 49 ods. 2 Trestného

zákona nevyklučuje možnosť uloženia iného než podmieneného trestu, a teda neukladá povinnosť uložiť nepodmienený trest odňatia slobody.

Súd pri výbere trestu povinnej práce u A. B. nakoniec prihliadol na to akou mierou obžalovaný A. B. v stíhanom skutku prispel k spáchaniu trestného činu, keď prihliadol na to, že A. B. v podstate neudrel, ani nekopol poškodeného O. P.. Síce ho napadol tým, že ho chytil, avšak tento ho hneď spacifikoval a pridržiaval pri zemi, a teda A. B. nijako neprispel k vzniknutým následkom ublíženia na zdraví nepresahujúcim dobu liečenia 7 kalendárnych dní, či k rozbitiu okuliarov u poškodeného. Súd pri výbere druhu trestu tiež prihliadol na to, že pri spätnom pohľade na odpis z registra trestov u A. B. (optikou novely Trestného zákona účinnéj od 6. 8. 2024), pokiaľ ide o prvé tri záznamy, tieto sú spojené s fikciou, že na páchatela sa hľadí akoby nebol osvedčený, resp. že bol osvedčený v skúšobnej dobe podmieneného trestného stíhania, a pokiaľ ide o v poradí piaty záznam z odpisu registra trestov, tak že tam vo vzťahu k nemu zanikla trestnosť činu v celom rozsahu, a pokiaľ ide o šiesty záznam, tak hoci pri tom formálne trestnosť činu nezaničila, prihliadol na to, že išlo o odsúdenie pre nenastúpenie výkonu trestu v tej veci, v ktorej zanikla trestnosť činu, na čo súd teda prihliadol aspoň pri úvahách o druhu trestu. Z uvedeného odpisu z registra trestov tak potom zostalo iba jedno relevantné odsúdenie tunajším súdom sp. zn. : 3T/62/2018, a to pre trestný čin podľa § 189 ods. 1, ods. 2, písm. b) Trestného zákona. Ďalej súd pri výbere trestu prihliadal na okolnosť, že obžalovaný urobil v tomto trestnom konaní vyhlásenie o vine, ktorá okolnosť má podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona aj hmotnoprávny rozmer (keďže umožňuje ísť pod dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3), a keďže v danom prípade bola dolná hranica 0 rokov, čím nebolo možné ísť pod dolnú hranicu, súd preto na okolnosť vyhlásenia o vine prihliadal aspoň z hľadiska určovania druhu trestu. Súd v súvislosti s výberom trestu povinnej práce poukazuje aj na to, že novela Trestného zákona účinná od 6. 8. 2024 v § 33a ods. 3 Trestného zákona kladie väčší dôraz na sankcie nespojené s nepodmieneným trestom odňatia slobody, a teda kladie väčší dôraz na alternatívne tresty, čo sa snažil súd reflektovať aj v tejto veci. Vzhľadom na uvedené v úhrne sa tak súd rozhodol pre druh trestu povinnej práce podľa § 54 Trestného zákona v spojení s § 34 ods. 4 Trestného zákona. Avšak, pokiaľ už ide o výmeru tohto trestu povinnej práce, tak v súlade s § 34 ods. 4 Trestného zákona súd považoval za potrebné, keď už zvolil miernejší trest povinnej práce, a to hlavne vzhľadom na možnosti nápravy páchatela, jednak vzhľadom na nedostatok príjmu, a jednak vzhľadom na trestnú minulosť, hoc optikou Trestného zákona zo 6. 8. 2024 inak vnímanou, avšak k danému času porušujúcou existujúce pravidlá, že bude potrebné uložiť trest povinnej práce v hornej polovici trestnej sadzby, a to vo výmere 200 hodín.

Len na okraj súd poznamenáva, že vzhľadom na novelu Trestného zákona účinnú od 6. 8. 2024 už neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu tunajšieho súdu sp. zn. : 2T/75/2021, kedy išlo o odsúdenie pre prečin zatajovania veci podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona, vo vzťahu ku ktorému pre výšku škody menšiu ako 700 eur došlo spätne k zániku trestnosti.

Pokiaľ ide o obžalovaného K. J., tak u tohto súdu z odpisu registra trestov zistil, že má v ňom dva záznamy. Pokiaľ ide o prvý záznam, išlo o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Martin z 20. 8. 2021 sp. zn. : 13T/11/2021, právoplatným 9. 11. 2021 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. g) Trestného zákona (z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. : 3T/3/2023 z 15. 5. 2023 pritom vyplynulo, že ide o písarsku chybu, a správne ide o prečin krádeže § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona), kedy mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, a ktorý trest bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. : 3T/3/2023, rozsudok z 15. 5. 2023, právoplatný 15. 5. 2023 (druhý záznam v odpise RT) pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, písm. a), ods. 3, písm. b) a pokračovací zločin poškodenia cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 24. 2. 2025 a s uložením probačného dohľadu za súčasného obmedzenia a povinnosti nahradiť škodu a strieť nad sebou kontrolu vykonanú probačným a mediáčnym úradníkom s tým, že išlo o trest súhrnný, a trest uloženia rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. : 13T/11/2021 bol zrušený.

Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. : 3T/3/2023, právoplatného 15. 5. 2023 súd zistil, že obvinený K. J. bol uznaný za vinného jednak z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 211 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v časti spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, a jednak pokračovacieho zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 243 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorých trestných činov sa mal dopustiť obžalovaný viacerými čiastkovými útokmi

realizovanými v období od 28. 5. 2021 do 17. 6. 2021, pri ktorých úhrnná škoda pri pokračovacom zločine poškodzovania cudzej veci predstavovala 432 eur a úhrnná škoda spôsobená pri pokračovacom zločine krádeže predstavovala 880 eur. Týmto rozsudkom bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom za súčasného uloženia probačného dohľadu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s povinnosťou nahradíť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a povinnosťou strpieť nad sebou kontroly vykonané probačným a mediačným úradníkom, pričom v rámci výroku o treste bol tomuto obžalovanému zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Martin sp. zn. : 13T/11/2021 zo 4. 8. 2021, ktorým bol obvinenému podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou 18 mesiacov.

Súd pri úvahách o výbere druhu trestu v prvom rade vychádzal z toho, že v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona nemohol uložiť obžalovanému J. podmienený trest odňatia slobody, pretože stíhaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia z trestného rozkazu Okresný súd Martin sp. zn. : 13T/11/2021, a to napriek tomu, že (ako bude ďalej uvedené) zanikla trestnosť činu, pre ktorý bol v tomto trestnom rozkaze odsúdený (v tomto smere súd poukazuje na bod 11. zápisnice Ministerstva spravodlivosti SR z 12. 8. 2024 k zániku trestnosti po novele zákona č. 40/2024 Z.z.), súd tak teda mohol zvažovať len uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody, resp. iného alternatívneho trestu.

Súd nakoniec prihliadajúc na okolnosti v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona vybral aj u obžalovaného K. J. trest povinnej práce podľa § 54 Trestného zákona, a to vzhľadom na to, že pri spätnom pohľade na jeho register trestov, teda optikou Trestného zákona účinnou od 6. 8. 2024, došlo vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Martin sp. zn. :13T/11/2021 k zániku trestnosti činu, pretože takýto trestný čin podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona bol už vypustený z Trestného zákona. Pričom pokiaľ ide o ďalšie odsúdenie tunajším súdom sp. zn. : 3T/3/2023, tam z polovice zanikla trestnosť činu, teda pre odsúdenie pre pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci, keďže úhrnná škoda spôsobená týmto trestným činom bola menej ako 700 eur, a teda z celého odpisu registra trestov nezaničila trestnosť činu u obžalovaného K. J. len pri pokračovacom zločine krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona, vzhľadom na to, že úhrnná škoda spôsobená týmito čiastkovými útokmi, ktoré naplnili predmetný skutok predstavovala sumu 880 eur. Vzhľadom na túto okolnosť, ako aj vzhľadom na to, že ustanovenie § 33 ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného od 6. 8. 2024, ktoré kladie dôraz na ukladanie alternatívnych trestov, a tiež prihliadnutím na to, že podmienený trest nemohol byť uložený z dôvodu toho, že spáchal stíhaný skutok v priebehu plynutia skúšobnej doby odsúdenia za čin, ktorého trestnosť zanikla, ako aj s prihliadnutím na nižší vek páchatela, súd vybral druh trestu povinnej práce. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že v zmysle úpravy § 54 Trestného zákona účinného od 6. 8. 2024 sa súhlas obžalovaného s výkonom trestu povinnej práce nevyžaduje.

Pokiaľ ide o výmeru vybraného trestu, tak súd v súlade s § 34 ods. 4 Trestného zákona už prihliadol na okolnosť, pre ktorú uložil trest v hornej polovici trestnej sadzby trestu povinnej práce vo výmere 250 hodín, a to na okolnosť väčšej miery účasti tohto obžalovaného na spáchaní trestného činu, než k tomu bolo u A. B. (§ 34 ods. 5 Trestného zákona v spojení s § 34 ods. 7 Trestného zákona.)

Vzhľadom na to, že vykonaným dokazovaním, predovšetkým výpoveďou svedka - poškodeného O. P. v spojení s odborným vyjadrením o škode (č.l. 72 spisu) bola výške škody spôsobená trestným činom v sume 200 eur preukázaná, teda to že okuliare rozbil úderom rukou na tvári poškodeného O. P. výlučne obžalovaný K. J., súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal len jeho na povinnosť náhrady škody v tejto výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie môžu podať : prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa

priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.